

מסורת הש"ס

(א) עירובין קכ., (ב) [צ"ל
מותר במקדש], (ג) [תוספ'
פט"ו], (ד) [פסחים סה.],

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה ר' יהודה וכו'
פומח ונועל בו מדקתני
פומח ונועל בו משמע:

גליון הש"ס

גמ' שנועלין בו במקדש
אבל לא במדינת. עיין פ"א
מ"ד דכלים:

רבינו חננאל

לקשור בן מיתול ועומד הוא כך
וכבר נזנה בניו זה מצבדו יוס ואין
בן אלף גזירת צבות מדריהם ואין
צבות במקדש: והמונה. שאינו קשור
כלל אלף כשהוא שומטו ואין החור
מניחו ע"ג קרקע הלכך כשהטקוע
צצבת צונה הוא ואיסורא לאוריימא
הוא אף במקדש: המונה מוסר
במקדש. דכיון דמתוקן מאתמול להכי
לאו צונה הוא: אקשור וסלו. ראשו
העליון אצל ראשו התחמון מגיע לארץ:
מאן אצל נגדו הנגד. אקשור דבעי
תרחי: ר"א היא. דלמרי פקק
החלון תרחי צעינן מכלל דר' יהודה
כרצנן אלמא רצנן קשירה צעו: כי
האי סנא. דלפי' קשירה לא צעי כרצן
צמעון בן גמליאל דלמרי מתוקן בהזמנה
שפסקינו. שהזמין: אמר רב יהודה

צעי ר"א קשור ותלי יותר משאר כ
להצרכים בית אחיה אע"ג דהני משום
מדרצנן וקשה לר"מ¹ מנלן² דאפליגו ר
בספר הישר דא"כ הוה ליה למנקט פ
דשייך ציה תוספת האי ש"מ דפליגו
מטולו אפ"ה איפלוג בה ר"א ורצנן³
שייך איסור אהל אלף איסור מטולו א
יש עליו תורת כל גמור גנון שיש לו
כלי דלית להו לא משום מטולו ולא כ
יהודה וקשה לר"י דהא שמואל גופי
סגי דליתמר רב (יהודה) אומר קוש ו
לישיבה אי"ל לקשר וא"כ היכי קאמר ה
איסור מטולו ומשום איסור מטולו צע
קישור אצל משום איסור מטולו לא הו
אנא דלמרי רב האי תנא כו' דילמא
מטולו דהתם ודאי לא מיירי מידי צב
באומן מה עשמו דהוה ליה למתני ש

קשור בין שאינו קשור
אותו פקק וקרקע בין והוא
שמתוקן. כלומר שמתקינו
לקקק בו. היכי דמי תימן
זה בדאומן סוכו המוצא
תפילין ת"ד סוכו קוצים
והבילי. עצים שמתקנין
ליפריה בחבצרי, כומן
קשוריון ותליון עשילין בהן
שבת אצל צ"ל בירא.
אי"ל ר' ירמיה ולימא מר
כן תליון בין שאינו תליו
והוא קשור, כלומר כב
נעשה בו משה לשום
כלי. דאמר רב ב"ב תנא
ותנן כמכרה כחבצרי כאן
בפקק החלון כן חלוקת
בפני הנגד בקשור ותליו
כלבד. אבל לא לענין
מקדש ומדרגה. ותניא בסוף
עירובין איתור נה הנגד
שנעילין בו במקדש אבל
במדרגה, שמוט ומניחו
בקון וזית. דייקנין מניה
מדקדקני ודושתו ומניחו,
מכלל שאם הוא קשור
שם אינו יכול לשמוטו
ולתניחון בקון וזית שפיר
דמי. ואמרין ארן תנא
זה הנגד צריך לקל להיות
קשור לתליו ר' אליעזר, והא
ר' יוחנן סבר כי הכמים
חלוקין לו ר' אליעזר
בסידא לתו ר' יהודה
בסידא שאינו קשור ולא
תליו אבל אם הוא קשור
אע"פ שאינו תליו ש
וא"ל ר' אבא ר' ירמיה
אנא דאמרי והוא שמתוקן
אע"פ שאינו לא קשור
לא תליו, כי לא מנתיבא
דהיבקה שהתקינו בעיה
להיות פותח ונעול, כי
ואמר רשב"ג מתוקן אע"פ
שאינו קשור, ואמר שמימא
ר' יוחנן הלכה כרשב"ג
דאפי' רשב"ג כחכמים.
ואקשין היכי אמר ר'
יוחנן הילכתא כרשב"ג
רשב"ג שר אפי"ל וליכא
רורת כל עליו, ור' יוחנן

לריץ: והוא שמתוקן. מוכן
שיט ליה מר לקולא: לימא
י אליעזר צעי קשור ותלוי
ב ליה רבי אליעזר כשומטו

א"בין קשור בין שאינו
א"ל ר' ירמיה ולימא
תלוי והוא שקשור ד
א"ר יוחנן במחלוקת
הנגרר (ב) דתנן נגר הנגר
אבל לא במדינה והמ
יהודה אומר המונח (ב)
ותניא איזהו נגר הנגר
אבל לא במדינה כל
מגיע לארץ ר' יהודה
מותר אלא איזהו שב
לא קשור ולא תלוי וש
ואמר רבי יהושע בר
מאן תנא נגר הנגרר
דאמרי כי האי תנא
בעה"ב להיות פותח
ותלוי בפתח פותח ונו
אין פותח ונועל בו רש
שאינו קשור אמר רב
רב אסי א"ר יוחנן
אמר רבי יוחנן הכי ו

עלמא ואע"פ שאינו קשור:
גרסינן. ולא גרסינן ואמר:
שיש

תשמיש שדי להם בחיקוסם
שבות נאסר טלטולם במקדש
אליעזר ורצנן בחוספת אהרן
במחיהו במילתא דלג שייבא
בצאהל וליבא למימר דדווקא
ד"כ איביז לן למימר דת'
ד' ודא כמחש' פליגי דר"א
ת' יד אקור מ"מ משום חס
וס אהל: רבי יהודה אויב
סבר לעיל צפרק במה ט
וואל אמר חושב וקאמר חס
ה כרבי יהודה דבני קשרה
רבי יהודה קשרה כדפרשת
בני קישור אלל במחשבה
אי דלג עבי חס רש"ג א
דקאמר קה שהתקינן
בתקינן לנעול בו אלל משמע
נה עזמו אינו במקום המנונ
י קנה מיירי כדפרשית מד
קשורות ומלויות פומחין ו
עול הוה ולהכי פשטי מיניה
אחי שפיר (דה"א) מדקאמר
אל דקל דא דלגל במתוקן
אל מחשבה דאמר באיסור
די אבא צר כהנא ורבי יוחנ
דשיין צנן צנגר הנגבר ו

יין לא צההוא דנגר ולא צהה
יין. פירוש ראשו העליון ת
ים לארץ אלא שקשור דשרי
מונח כאן וכאן אסור היינו
מקדש אע"פ שקשור אם כן
ולא תלוי ושומטו ומניחו
דש ההוא אפילו במדינה שר

כל הכלים פרק שבעה עשר שבת

קבו.

דכל גגות (ערוצין 74) דפריץ ושמואל למה ליה למיעבד הכי וקאמר זא מטלטל כ' לאו משום דאי הוה אמר אין מטלטלין צו אלף בד' אמות לאו הוה ניחא ליה אלף אז גמי היה קשה היכי עביד הכי כיון דמחיצה מתרת לטלטל בצחרה הוה כשעיתא אל על עראי בתחלה ואסור כדפרישת לעיל ומהאי משום עמא חמדיה

דס"ל שאין מטלטלין אלף בדר"א אלף
משום דהש"ס יעד דסבר שמואל דזה
מטלטל עד עיקר הממחש' יחא
למספרך למה הולך לעשות מחילה:
בין קשור בין שאינו קשור והוא
שמתוקן. נראה לר"ם ללוא
בתיקון לא מעשה אלף במחשבה
בעלמא כדמוכח לקמן דלמר כרשב"ג
ס"ל דלמר מתוקן אע"פ שאינו קשור
דהיינו במחשבה ומשמע דלגמרי ס"ל
כוותיה דבב"ר יוחנן דוקא הוא דלמר
בסמוך סבר לה כוותיה בחדא ופלגי
עליה בחדא ופריך ולימא מר צין
תלוי צין שאינו תלוי והוא קשור
כרבי יהודה דבב"ר קשירה וטעמא
משום טלטול ולא משום צין דאי
משום צין מאי ראיה מנגר שפריך
קשירה לפקק והא פפקק לא שייך צין
אלא תוספת אהל עראי ותוספת אהל
עראי שרו רבנן בלא שום קשירה
כדמוכח במי ובהא ויהיו (ספ. מד.):
והמונח כאן וכו' אסור. פי'
רש"י שכתוקעו בשבת

תנן כל כסויי הכלים זונה הוא ואיסורה לאורייתא איכא
 ע"ש ואינו משמע שיהא זו איסורה דאורייתא איכא
 לאורייתא כיון שאינו מצטוו שם אלא נראה לר"ת דכולה מילתא דאורייתא איכא
 בנגר הנגדר ליכא איסורה אלא משום טלטול וכי הדיא דקנה דאורייתא איכא
 שהתקינו בעה"כ להיות פותח ונועל זו דמיימי משום טלטול ואפי"ה דאורייתא איכא
 פ"י שם שהם משמש צד מידד דהוי איכסיון קרקעות שהחמירו בהם דאורייתא איכא
 כקנים ובמקלות לגעול אבל משום שזו ליכא איסורה כלל אפילו דאורייתא איכא
 בערצא כיון דאפליגו בטלטול דילמא בחד הוא דאפליגו^א ומיזן ר"ת דאורייתא איכא
 חוספת אהל כי הדיא דנגר הנגדר ומדנקט פלוגתא בפסק החלון דאורייתא איכא
 באהל פליגי ולא בטלטול דהא בזהדיא דנגר לא שייך אלא איסור דאורייתא איכא
 דנגר היינו ר"א דרבנן שרי אפילו בפסק החלון כ"ש בנגר דלא דאורייתא איכא
 בסתם בפסק החלון ומשום טלטול בשאין תורת כלי גמור עליו ואפי" דאורייתא איכא
 סתם אהל ערצא כיון דצטלי^ב בפסק ורבנן דשרי אפי"ן אין עליו תורת דאורייתא איכא
 ב'י^א ובערצא אמר ר' רבקה יהודה אמר שמואל הלכה כרבי דאורייתא איכא
 נזין (דף ג.) גבי חריות של דקל שגדרן לעצים במחשבה בעלמא דאורייתא איכא
 שמואל ס"ל כרשב"ג דאמר חריות של דקל שגדרן לעצים ונמלך עליהן דאורייתא איכא
 משום איסור טלטול דהא לא שייך איסור בנזין בזהדיא דנגר הנגדר אלא דאורייתא איכא
 וליכא לפרוש בדנגר הנגדר דהכא לאפוקי מאיסור בנזין הוא דבעי דאורייתא איכא
 למאן כרשב"ג א"כ מאי קא מהדר ליה ר' אבה בר כהנא לר' ירמיה דאורייתא איכא
 דמתוקן אע"פ שאינו קשור היינו משום דהתם ליכא אלא איסור דאורייתא איכא
 דהא להיות פותח ונועל^ב ומדקמתי פותח ונועל משמע שאינו נועל דאורייתא איכא
 הוא כעין פתחוות שלו שיש מהם שמושכין ומנועל שצדית לכאן דאורייתא איכא
 ולכאן א"כ פשיטא דכח"ג לא שייך בנזין בזהדי קנה אהל משום אדמת דאורייתא איכא
 שמיני פותח ונועל דהא כח"ג קמי בתוספתא חצילי עצים וסוכה של דאורייתא איכא
 לזין צדן אס לאו כו' מיהו אומר ר"י דאפילו הוה מפרש הדיא דקנה דאורייתא איכא
 צ"י אבה בר כהנא דס"ל כרשב"ג דלאמר דכי הוי מתוקן אע"פ שאינו דאורייתא איכא
 שש"ס במקור וכ"ת הכא נמי דליכא תורת כלי עליהן והתניא חריות דאורייתא איכא
 ע"פ שאינו קשור היינו בלא תורת כלי אלא במחשבה בעלמא דלמא דאורייתא איכא
 נזין הוה צעי שיתקנוהו ויכניוהו ועשו זו מעשה שיהא תורת כלי דאורייתא איכא
 וזי יהודה דעירובין (דף קב.) דלניהו סבירא להו דבהדיא דנגר דאורייתא איכא
 צ"י צעי קשור לאפוקי מאיסור בנזין והשתא אמאי שעתין שפיר דאורייתא איכא
 דהנה והשתא נמי הדיא דקנה משום טלטול. מ"ר:

י ורשאו התחמון מגיע לארץ כדפירש בקונטרס ונראה לרשב"א
במקדש והאי נקט כהאי גוונא לאשמעינן דאפ"ה אסור במדינה
אזינו קשור ולא תלוי כלל דאי אמרת דוקא נקט ראשו מגיע לארץ
השטח לא היו מונח דרבי יהודה כמונח דתנא קמא דמונח דרבי
קוקן וזית דאי אמרת כמו מונח דת"ק ששני ראשים מונחים בארץ
דלא אסר רבי יהודה אפילו במדינה אלא דוקא שאינו קשור כלל:
וכי

עין משפט
נר מצוה

בג א ב מ"י פכ"ז מהלכות
שבת הלכה ל ופכ"ו
הלכה י סמג לאוין סה
טוש"ע אור"ח סימן שיג
סעיף א:
בד ג מ"י פכ"ו שם הלכה
:

מוסף רע"י

נגד הנגדר. שקסור דלת
אכל איט מילי. שהחבל ארז
ומתוך שגורו איט נלה
קסור (נגדו קב). נרעלין
בי במקשר. שדנות ענאלי
אוק. דלוי בונת ממש ענאלי
קסור, קל, קלח אולח וגנדר
מחוי כנוט, ולין שנות דרבנ
מקשר, דלח גורו ש (שם)
המזנות מורח במקשר
ידיעה קבר לאו גינן ממש
אל אלה דולח נצנין וקשר
אל גורו שנות (שם). וזה אף
במדינה מותר. וואלי
וקסור אש"ס שאיט תרין
(שם).

מוסף תוספות

[illegible]